

УДК 338.48:640.4

Т-33

Рекомендовано до друку Науково-методичною радою Вищого навчального приватного закладу «Дніпровський гуманітарний університет» (протокол від 18.06.2026 протокол № 10).

Т-33 Теорія та практика повоєнного відновлення індустрії гостинності в Україні: матер. Всеукр. наук.-практ. конф. (Дніпро, 29 травня 2026 р.). Дніпро : ВНПЗ «Дніпровський гуманітарний університет», 2026. 87 с.

Збірник містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Теорія та практика повоєнного відновлення індустрії гостинності в Україні» (29.05.2026), у роботі якої взяли участь представники закладів вищої освіти та наукових установ, недержавних установ України та зарубіжних країн

Матеріали науково-практичної конференції надруковані в авторській редакції.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

докт. юрид. наук, проф. **Олег КИРИЧЕНКО** (голова); док. ек. наук, проф. **Ігор САЗОНЕЦЬ** (заст. голови); **Андрій МІРОШНИК** (секретар); канд. юр. наук **Сергій ДУБОВ**; док. ек. наук, проф. **Володимир ДЖИНДЖОЯН**; док. ек. наук, проф. **Ольга САЗОНЕЦЬ**; канд. юр. наук, доц. **Тетяна ЛЕЖНЄВА**.

© ВНПЗ ДГУ, 2026

© Автори, 2026

СУЧАСНИЙ СТАН ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ В УКРАЇНІ ТА У СВІТІ В УМОВАХ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Джинджоян В.В., Берендяєв А.Р.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ТУРИЗМУ В ЄВРОПІ..... 29

Джинджоян В.В., Пасько А.В.

ОСОБЛИВОСТІ ПЛЯЖНОГО ТУРИЗМУ В КРАЇНАХ
ПІВДЕННО-СХІДНОЇ АЗІЇ..... 32

Лисенко О.В., Джулай Т.О.

ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ ГОТЕЛЬНИХ МЕРЕЖ В СВІТІ..... 35

Лучанська Ю.Г., Фесенко А.С.

ТРАНСФОРМАЦІЯ СФЕРИ ТУРИСТИЧНОЇ ГОСТИННОСТІ
УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ..... 38

Торяник В.М., Юдицька М.О.

ПЕРСПЕКТИВИ МІСЕ-ТУРИЗМУ В ЄВРОПІ..... 41

ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ІННОВАЦІЙНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В ТУРИЗМІ ТА ГОСТИННОСТІ

Гессен А.Є.

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ ЯК ЧИННИК ЗМІНИ
СПОЖИВЧИХ МОДЕЛЕЙ У NORECA..... 43

Груздєва О.В., Лучанська Ю.Г.

БЕЗПЕЧНІСТЬ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В РЕСТОРАННОМУ
ГОСПОДАРСТВІ: СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ..... 45

Лучанська Ю.Г., Груздєва О.В.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ПРИГОТУВАННЯ РИБНИХ СТРАВ
ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ЯКОСТІ ТА БЕЗПЕЧНОСТІ..... 48

Сазонець О.М.

ЦИФРОВА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ГОТЕЛЮ FAIRMONT GRAND HOTEL
KYIV У СТРУКТУРІ ГОТЕЛЬНОГО РИНКУ УКРАЇНИ..... 52

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ ТУРИЗМУ ТА ГОСТИННОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Джусов О.А.

МЕТОДИ АНАЛІЗУ РИНКУ АКЦІЙ ТРАНСПОРТНИХ КОМПАНІЙ.. 54

Лисенко О.В., Половний А.В.

РОЗВИТОК МЕРЕЖІ ГОТЕЛІВ MARRIOTT..... 56

Джинджоян Володимир Вергарович

доктор економічних наук, професор,
професор кафедри туристичного та
готельно-ресторанного бізнесу
Дніпровського гуманітарного університету
ORCID 0000-0003-0296-4092

Пасько Анастасія Владиславівна

здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Дніпровського гуманітарного університету

ОСОБЛИВОСТІ ПЛЯЖНОГО ТУРИЗМУ В КРАЇНАХ ПІВДЕННО-СХІДНОЇ АЗІЇ

Пляжний туризм у країнах Південно-Східної Азії є одним із найважливіших напрямів туристичної індустрії. Це пояснюється вигідним географічним положенням регіону, тропічним кліматом, наявністю численних островів, протяжних узбереж, коралових рифів, лагун і багатих морських екосистем. У документах ASEAN зазначається, що природна краса, культурна спадщина та транспортна зв'язаність є важливими чинниками розвитку туризму в регіоні [1]. Пляжний туризм має значне економічне значення для країн Південно-Східної Азії. До пандемії COVID-19 туризм прямо й опосередковано забезпечував значну частку ВВП та робочих місць у країнах ASEAN, що свідчить про високу залежність багатьох прибережних територій від туристичних потоків [1]. Особливо важливим цей вид туризму є для Таїланду, Індонезії, Філіппін, В'єтнаму та Малайзії.

Однією з головних особливостей пляжного туризму в регіоні є сезонність. Туристичний попит значною мірою залежить від мусонів, кількості опадів, температури повітря та стану моря. У багатьох країнах материкової Південно-Східної Азії та на Філіппінах найсприятливішим періодом для пляжного відпочинку вважається сухий сезон, який зазвичай триває приблизно з листопада до квітня. В Індонезії, зокрема на Балі, більш сухий період частіше припадає на квітень–жовтень [7].

Пляжний туризм у Південно-Східній Азії не обмежується лише пасивним відпочинком на березі моря. Він поєднується з дайвінгом, снорклінгом, серфінгом, морськими прогулянками, рибальством, відвідуванням островів, гастрономічним та культурним туризмом. Наприклад, природний парк рифів Туббатаха на Філіппінах є важливим об'єктом морського екотуризму, оскільки охоплює велику територію морських екосистем і підтримує значне біорізноманіття коралів та риб [2]. Для країн Південно-Східної Азії характерна велика різноманітність пляжних дестинацій. Таїланд відомий такими курортами, як Пхукет, Крабі та острови Пхі-Пхі; Індонезія — Балі, Ломбоком і Раджа-Ампат; Філіппіни — Боракаєм,

Палаваном і Себу; В'єтнам — Нячангом і Фукуоком; Малайзія — Лангкаві та островами східного узбережжя. Така різноманітність дозволяє регіону приваблювати різні категорії туристів: від бюджетних мандрівників до туристів преміум-класу.

Важливою проблемою пляжного туризму в регіоні є надмірне туристичне навантаження. Одним із найвідоміших прикладів є бухта Майя-Бей у Таїланді, яку закривали через шкоду від масового туризму, зокрема забруднення, велику кількість човнів і руйнування коралових рифів [5]. Цей випадок демонструє, що неконтрольований розвиток пляжного туризму може призводити до деградації природних ресурсів. Схожа ситуація спостерігалася на острові Боракай у Філіппінах, який у 2018 році був тимчасово закритий для екологічної реабілітації. Основними причинами стали проблеми з каналізацією, неконтрольована забудова, забруднення та перевантаження туристичної інфраструктури [6]. Після повторного відкриття острова були запроваджені нові правила для туристів і бізнесу, що стало прикладом переходу до більш контрольованої моделі пляжного туризму.

Екологічна вразливість є однією з ключових особливостей пляжного туризму в Південно-Східній Азії. Узбережжя та острови залежать від стану коралових рифів, чистоти води, збереження пляжів, мангрових лісів і морського біорізноманіття. OECD зазначає, що туризм у регіоні стикається з такими проблемами сталості, як управління відходами, споживання води, втрата біорізноманіття, викиди та необхідність якісного планування територій [3]. Зміна клімату також створює серйозні ризики для пляжного туризму. Підвищення рівня моря, ерозія берегів, сильні шторми та руйнування природних бар'єрів можуть зменшувати привабливість пляжів і загрожувати туристичній інфраструктурі. Світовий банк наголошує, що природоорієнтовані рішення, наприклад відновлення дюн, рослинності та природних берегових систем, можуть допомагати стабілізувати пляжі й одночасно підтримувати туристичну діяльність [4; 8].

Для подальшого розвитку пляжного туризму в регіоні дедалі важливішими стають принципи сталості. До них належать контроль кількості відвідувачів, обмеження човнів у чутливих морських зонах, охорона коралових рифів, очищення пляжів, розвиток екологічного транспорту та залучення місцевих громад до управління туристичними ресурсами. У туристичній стратегії ASEAN на 2026–2030 роки наголошено на необхідності переходу до більш сталого, інклюзивного й стійкого туризму [1]. Сучасний пляжний турист у Південно-Східній Азії очікує не лише красивого пляжу, а й якісного сервісу, безпеки, цифрових послуг, унікального досвіду та екологічної відповідальності. У регіоні зростає попит на персоналізовані, екологічні та технологічно зручні туристичні продукти, особливо серед молодих туристів і представників середнього класу [1].

Пляжний туризм у країнах Південно-Східної Азії має значний економічний і рекреаційний потенціал. Водночас його розвиток потребує балансу між прибутковістю, збереженням природи та інтересами місцевих

громад. Найперспективнішою моделлю є сталий пляжний туризм, який передбачає екологічні правила, обмеження надмірного навантаження на популярні пляжі та розвиток альтернативних туристичних дестинацій.

Список використаних джерел та літератури:

1. ASEAN. ASEAN Tourism Sectoral Plan 2026–2030. ASEAN Secretariat, <https://asean.org/wp-content/uploads/2026/02/ASEAN-Tourism-Sectoral-Plan-2026-2030-Short-Version-1.pdf>
2. UNESCO World Heritage Centre. Tubbataha Reefs Natural Park. <https://whc.unesco.org/en/list/653/>
3. OECD. Economic Outlook for Southeast Asia, China and India 2023: Reviving Tourism Post-Pandemic. OECD Publishing, https://www.oecd.org/en/publications/economic-outlook-for-southeast-asia-china-and-india/volume-2023/issue-1_f677c529-en.html
4. World Bank. When the Beach Disappears: How Tourism Can Work with Nature to Fight Erosion. <https://www.worldbank.org/en/topic/disasterriskmanagement/publication/when-the-beach-disappears-how-tourism-can-work-with-nature-to-fight-erosion>
5. The Guardian. Thailand bay made famous by The Beach closed indefinitely. 3 October 2018. <https://www.theguardian.com/world/2018/oct/03/thailand-bay-made-famous-by-the-beach-closed-indefinitely>
6. The Guardian. Party island of Boracay reopens minus drinking, smoking and raw sewage. 26 October 2018. <https://www.theguardian.com/world/2018/oct/26/party-island-of-boracay-reopens-minus-drinking-smoking-and-raw-sewage>
7. Audley Travel. Best Time to Visit Southeast Asia. <https://www.audleytravel.com/southeast-asia/best-time-to-visit>
8. GFDRR / World Bank. Nature-Based Solutions for Beach Stabilization. <https://www.gfdr.org/en/publication/nature-based-solutions-beach-stabilization>